

Pigekorets tur til Bratislava og Budapest

7.-16. juli 2010

Se flere billeder til hver dag ved at klikke ind på:
billeder / 2010 / Sommertur dag 1 osv.

Skrevet af Carina Hansson

Dag 1: Første dag til Dresden

Så er vi nået til Dresden. De mange timer i bus er gået rigtigt godt. Vi har snakket, hygget, sunget, set dvd, spist en masse, sovet og slappet af. Vores dejlige buschauffør Per har kørt os sikkert gennem Tyskland. Vi har undgået "stau" og kom derfor til Dresden som planlagt.

Det "sjove" kom så da vi skulle tjekke ind på hotellet. Vi havde bestilt 36 senge, der stod 36 senge på kvitteringen fra hotellet - og de havde 35 senge til os. Og med tysk omhyggelighed tog det en halv time, før vi kunne få den sidste seng. Berlin skulle give grønt lys først. Nå, men nu har alle fået en seng, så vi regner med en rolig nat.

Vores chauffør er ikke kun god til at køre. Han fortæller også lidt undervejs og kunne vise os et rigtigt lækkert spisested, hvor vi fik vores aftensmad. Vi fik pizza, pasta og salat, alt efter hvad vi havde lyst til. Og der var endda nogle, der valgte ravioli... Og heldigvis spiste vi så tidligt, at tyskerne stadig gik rundt og smilte - det var før Spanien scorede 😊

Dagen er gået rigtigt fint. Nu går Lone og Mogens rundt på deres traditionelle runde og synger godnatsang for os alle. Så nu kan vi sove godt, før vi fortsætter rejsen sydpå i morgnen.

Dag 2: Hvem sagde kø...

I går undgik vi alle køer. I dag fik vi til gengæld rigeligt af dem.

Så er vi kommet til Bratislava. Vi kom afsted i god tid - allerede kl. 9 kørte bussen sydpå. Det gik strygende gennem Tyskland. Så kom vi over til Tjekkiet. Vi fik det første stop, da chauffør Per skulle udfylde alle papirer. Det tog nok nærmere 45

Korprøve ved grænseovergang til Slovakiet

minutter. Da vi kom til Prag, kørte vi i sneglefart udenom Prag. Ikke fordi der var sket noget. Det var bare trafikken.

Vi holdt en lynhurtig pause, hvor vi smurte os madder ved hjælp af den mad, som Pia havde taget med til os. Det smagte nu dejligt.

I bussen er vi spændt fast. Og vi fik at vide allerede første dag, at hvis vi bliver stoppede uden at være spændt fast koster det en bøde. I dag blev vi stoppede. Men vi var spændt fast alle samme. Da vi så kørte ud af Tjekkiet og ind i Slovakiet kom næste ufrivillige stop. Og mens Per igen skulle udfylde papirer, fik vi andre to oplevelser. For det første fik ordet tissepause en helt ny betydning. For da vi stod der, godt 30 personer udenfor toiletterne, var der sat en kost for indgangen med et lille skilt: Pause. Panik, panik... Men heldigvis forbarmede personalet sig over os og åbnede for os, selv om der var pause længe endnu. At der så ikke fandtes toiletpapir overlevede vi. Nå, men tiden gik og Lone tog en hurtig beslutning. Vi begynder vor korprøve allerede nu. Så pigerne stillede op ved siden af grænseovergangen og holdt korprøve. Så vi var helt sikkert dagens underholdning på stedet. Ikke nok med at der kom en busfuld med unge, kønne piger, de sang også... Vi havde en del interesserede tilskuere.

Vi ankom til hotellet 2½ time forsinkede. Heldigvis ventede vor guide på os og kunne kontakte festivalen. For vi kunne hurtigt konstatere, at vi ikke ville nå til åbningskoncerten til tiden. Men vi fik heldigvis lov til at komme lidt senere. Vi nåede frem før det var pigerne, der skulle synge. Og så skete det som jeg har oplevet så mange gange før. Her har pigerne rejst hele dagen, korprøven blev holdt på en grænsestation og i bussen. Og hvad gør de så. Jo de synger som engle. Det lover godt for i morgen, hvor selve konkurrencen finder sted...

Dag 3: En dag med konkurrence...

...men også med tid til at slappe af

Dagen i dag har budt på meget sang og musik - dels har pigerne sunget ikke mindre end 3 gange og dels har vi hørt sang og musik fra mange forskellige lande og kulturer. Og der har ikke været ret meget af den nordiske og lyse klang som vi er vant til.

Dagen begyndte måske lidt sent. Morgenmaden var først kl. 9 - ren luksus. Men så gik det ellers slag i slag. Korprøve kl. 9.45, første konkurrence kl. 12.48, den

anden del kl. 14 og så koncert kl. 19. Det er gået fint til begge kategorier: Ungdomskor tom. 21 år og kirkemusik. Der var nerver på hos pigerne, så nogle af sangene har lydt bedre. Men de gjorde

Det er hårdt med sko i varmen

det virkelig godt. De fortjener al den ros de kan få. Nu er vi selvfølgelig meget spændt på resultatet, som vi får i morgen eftermiddag.

Det var også rigtigt spændende at høre de andre kor og orkestre. De sang og spillede rigtigt godt og det var også meget anderledes musik, som vi ikke hører så tit. Særligt et børnekor fra Sydafrika imponerede med deres sang og musik. Mange havde også folkedragter på så der var også noget for øjet. Vi har dog ikke rigtigt kommet til at snakke med nogle af de andre kormedlemmer, hvilket er lidt ærgerligt. Men der har ikke rigtig været lejlighed til det.

Da konkurrencens anden del var færdig omkring kl. 15 kunne vi endelig slappe lidt af. Vi fandt en park ved bredden af Donau, hvor vi spiste det sidste mad af det, vi havde med hjemmefra. Og så kunne man købe is i parken. En lille softice for 0,50 €. Det var ikke så ringe. Vi fik lidt tid til at gå rundt før vi vendte tilbage til hotellet for at holde lidt siesta og igen at skifte til kortøj. Dog var der nogle praktiske ting, der skulle ordnes. Bl.a. gik vi over til et supermarked overfor hotellet og købte vand - 108 l. De kiggede godt nok lidt på os, da vi skulle til at betale. Men her er meget varmt så vi får drukket rigtigt meget vand.

Kl. 19 begyndte så aftenens koncert, hvor der foruden pigerne, også kom et russisk drengekor, et polsk kor, et andet russisk kor - og til vor store glæde: de to sydafrikanske kor. De imponerede os igen.

Efter koncerten var der endelig tid til aftensmad. Vor slovakiske guide Aneta, fandt et godt sted til os, hvor de serverede slovakisk mad. Det er de gode til. Vi fik dejlig mad og som tak for mad sang pigerne "Las Amarillas" til de andre gæsters store fornøjelse.

Det blev en lang dag trods den blide start. En dag med meget sang. Tre gange var pigerne på. Og det er altså hårdt. Spørg dem bare når vi kommer hjem igen. I morgen begynder vi lidt tidligere - til gengæld skal de kun synge to gange. Og så er det jo at vi får resultatet af dagens sang. Det er spændende...

Dag 4: Og resultatet af konkurrencen blev...

...nåja, det fik vi jo først at vide sent på eftermiddagen efter mange timers sol og varme og mange liter vand.

For dagen begyndte tidligt i dag. Allerede kl. 7 var det vækning, for morgenmaden skulle spises kl. 7.30. Vi havde nemlig fået at vide, at vi skulle møde til dagens

"Las Amarillas" efter prisoverrækkelsen

sightseeing allerede kl. 8.50, og at det var meget vigtigt, at vi kom til tiden. Og vi kom til tiden - hvorpå guiden overrasket sagde: I kommer til tiden. Det havde han åbenbart ikke forventet sig. Men af sted kom vi. Vi fik fortalt fra Bratislavas meget gamle historie, så mange spændende bygninger og statuer, bl.a. en statue af H.C. Andersen. Den var meget flot. Vores guide havde virkelig godt styr på byens historie og fortalte løs uden at konsultere nogle papirer en eneste gang.

Efter rundturen i byen havde vi tid til en lille pause. Og den brugte vi på den bedst tænkelige måde. Vi spiste is! KU - korets meget selvstændige ungdomsafdeling - havde givet hele koret penge til turen, og dem brugte vi nogle af på is. Den smagte dejligt. Derefter gik vi ned til Donau for at sejle en tur. Vi var blandt de sidste, der kom ombord, så til at begynde med sad vi indenfor. Det var ikke så meget ved - og alligevel var det. For her kom vi for første gang i snak med nogle andre kor, bl.a. børnekoret fra Sydafrika. Det var rigtigt sjovt. Vi gik også udenfor i solen efter et stykke tid og her fortsatte snakken. Lone fik hilst på de to dirigenter fra Sydafrika. Vi håber hun gjorde sit arbejde så godt, at vi kan blive inviteret til Sydafrika en dag. Det vil vi slet ikke have noget imod.

Efter sejladsen gik vi op til et af byens torve, hvor vi havde lidt tid til at slappe af og kigge os omkring. Mange gik rundt, men nogle af os foretrak at sidde i skyggen på en café. Men det var dejligt at kunne slappe af. Derefter var det lydprøve i den koncertsal, hvor eftermiddagens koncert skulle finde sted. Det tog heldigvis ikke lang tid, for vi var ved at være ret sultne. Derfor skyndte vi os af sted efter prøven til den restaurant, hvor vi havde spist vor aftensmad i går. Vi havde fået anbefalet to ret typiske slovakiske retter. Begge to var en slags pasta. Det var som sagt typisk slovakisk mad. Den var anderledes og interessant. Den smagte slet ikke dårligt - og jeg er ret overbevist om, at vi ikke er ret mange, der har tænkt sig at gentage forsøget 😊. Men mange af pigerne spiste tappert. Heldigvis havde Pia stadig lidt knækbrød og rosiner i sin taske.

Omklædte skyndte vi os tilbage til koncertsalen, som tidligere havde været en kirke. Vi havde fået at vide, at koncerten skulle begynde kl. 15.15. Det gjorde den næsten. Men der var et marimbaorkester der spillede, et russisk børnekor, et estisk børnekor og et bulgarsk børnekor, der skulle synge før os. Det betød at pigerne først kom til at synge efter kl. 16.30. Så det var en lang venten. Men pigerne må have brugt ventetiden godt, for de sang rigtigt godt.

Kl. 16.45 var koncerten forbi. Og nu fik vi næsten sved på panden - som om vi ikke havde haft det hele dagen pga. varmen! Men vi havde altså kun 10 minutter at nå hen til det sted, hvor konkurrencens resultat skulle offentliggøres. Men de lovede at vente, til vi og et andet kor nåede derhen.

Og så var det, at vi skulle få resultatet. Da vi kom spillede og sang et slovakisk ensemble. Så blev der holdt tale fra organisationens side. Så kom en af dommerne - en mand fra Italien - og holdt tale, hvor han bl.a. talte om, hvor vigtigt det er at synge eller spille sammen. For i en ellers meget individualistisk tid, så er det vigtigt, at vi lærer at lytte til hinanden.

Og endelig... endelig kom tidspunktet, hvor resultatet blev offentliggjort. Først fik vi resultatet for nogle andre kategorier. Man kunne få bronze, sølv, guld eller - hvis man opnåede maks. point - grand prix. Pigerne havde deltaget i 2 kategorier: Ungdomskor for lige stemmer op til 21 år samt kirkemusik. Den første, der fik overrakt en særlig præmie, var et kor, der ikke havde deltaget i selve konkurrencen men kun i koncerterne. Så kom den ene kategori efter den anden. Og til sidst: Ungdomskor for lige stemmer under 21 år. Pige-koret var det eneste kor i denne kategori, men det var alligevel spændende. For det var jo ikke ensbetydende med guld. Det var afhængigt af, hvor mange point den internationale dommerkomite havde givet koret. Og med dirrende nerver hørte vi først resultatet på slovakisk, hvor vi ikke forstod andet end Danska. Og så kom den engelske oversættelse: 25 point! Pigerne havde sunget sig til et guld!!! Jubel i den danske lejr. Lone fik overrakt en præmie samt et flot diplom.

Men spændingen var ikke helt udløst. For i kategorien kirkemusik var der 4 kor, der deltog. Først blev nr. 4 præsenteret. Det var ikke os. Men dette kor fik sølv. Så begyndte den slovakiske præsentation af næste kor i kategorien. Og igen kunne vi høre ordet Danska. Og så kom den engelske oversættelse: 26,2 point. Igen guld til pigerne. Stor jubel og endnu en præmie og diplom til Lone. De to andre kor fik 26,5 og 27 point, så der var tæt løb.

Da alle kategorier var læst op, skulle alle kor synge en sang på den udendørs scene, hvor prisoverrækkelsen fandt sted. Først hørte vi det sydafrikanske børnekor, som igen imponerede. Derefter var det pigernes tur. Ligesom de skulle til at synge, hørte vi danske stemmer bag os. Der var nogle, der skulle til at gå. Så vi fortalte dem at pigerne lige skulle til at synge. Og de blev og hørte dem. Og de fik "I Danmark er jeg født" og "Las Amarillas" med på vejen.

Derefter gik turen tilbage til hotellet. Denne gang med bybussen eftersom vores chauffør har holdt hviledag i dag. Og efter en velfortjent pause, hvor vi var mange, der nød et hurtigt bad, samledes vi i hotellets kinesiske restaurant, hvor vi fik et festmåltid. Vi var mange, der hurtigt fik gang i pindene og minderne fra turen til Kina for 4 år siden.

Nu er roen ved at falde over os. Det har været en lang og dejlig dag. I morgen går turen videre sydpå mod Ungarn og Kecskemét. Der skal vi synge i morgen aften ved en udendørs koncert.

Dag 5 og 6: VARMT!!

Så er vi tilbage til civilisationen med mulighed for både internet og mulighed for aircondition. Og det har vi ikke set skyggen af siden søndag morgen...

Søndag morgen begyndte ellers så flot. Jeg har tjekket mange værelser, men aldrig set så flot en udtjekning som pigernes denne morgen. Vi havde god tid til at stå op, spise, pakke sammen og komme af sted til Ungarn og Kecskemet. Det var ikke langt til grænsen, papirarbejdet gik meget smertefrit og vi kørte glade af sted.

Da vi havde haft en lang dag i lørdags, var vi mange der fik os en lille morfar der i bussen. Men efter ganske få kilometre kørte bussen ind på en rasteplads - for det var uhyggeligt varmt i bussen.

Airconditionen var gået i stykker!!! Og når det er 35-40° udenfor, så bliver det hurtigt varmt i sådan en bus. Per gik i gang med at finde ud af, hvad der var gået galt. Pigerne fandt legepladsen og hvor man kunne købe is, så ulykken var ikke så stor - endnu... Efter et stykke tid blev vi enige om at spise frokost, så det gik vi i gang med.

Så kunne vi komme af sted. Men i en bus uden aircon. Så timerne til Kecskemét blev meget lange og meget varme.

Men frem kom vi. Vi var ikke helt kogte, men næsten. Vi fandt til sidst frem til vort hostel. Og som vi havde fået at vide, så var det very, very cosy. Ingen aricon, ingen elevator men til gengæld mange trapper og solstegte værelser lige op under loftet. Så da vi var blevet indkvarterede gik vi ned til festivalpladsen for at købe is. Den koncert pigerne sang søndag aften var som afslutning på en børne- og ungdomsfestival, med deltagere fra mange forskellige lande. Vi så dog ikke så meget til deltagerne men hørte dog nogle orkestre spille. Desuden var der boder med mange spændende ting at gå og kigge på.

Lige før aftensmaden holdt pigerne en korprøve. Aftensmaden var bestilt på en restaurant i byen. Vi fik rigtig lækker mad, grillspyd eller kylling. Det smagte virkelig dejligt. Og efter maden kølede pigerne fødderne i et springvand lige udenfor restauranten. For da vi kom, opdagede vi at folk badede i springvandet. Så det skulle pigerne selvfølgelig også prøve.

Koncerten blev holdt lige udenfor en gammel kirke, hvor der blev tændt fakler, da mørket faldt på. Publikum sad enten på nogle gamle ruiner eller på papskamler, som arrangørerne havde sat frem. Det var meget hyggeligt i den lune sommeraften. Bagefter var der lidt tid at gå rundt blandt boderne.

I morges vågnede vi efter en ret varm nat. Nogle havde lidt svært ved at sove eftersom det var så varmt. Vi havde ret god tid efter morgenmaden (som bestod af to sukkerboller og lun frugt) så der var mulighed for at gå lidt rundt. Nogle af pigerne fik shoppet lidt, vi andre nøjedes med at drikke den kaffe, vi ikke fik til morgenmaden. Og så af sted igen i en bus uden aircon.

Her er de så alle sammen

Heldigvis skulle vi kun køre i en halv time. Vi havde nemlig bestilt et par timer på den ungarske Pusta. Her blev vi modtaget af en rytter, der red foran bussen de 500 meter. Det har vi ikke prøvet før. Da vi kom frem til gården stod der to mænd og bød på brød og saftvand. Så skulle vi ud at køre i hestevogn til en anden gård, hvor der var dyr og hvor man også fik lov at se inde i huset og kunne købe den lækreste salami. Blandt de lidt mere usædvanlige dyr var en flot kalkun og nogle krølhårede grise. Så gik turen tilbage til den første gård, hvor vi så et meget flot hesteshow. De var virkelige dygtige, bl.a. en mand, der red stående på et ti-spand.

Derefter var det frokosttid. Og hvilken frokost vi fik. Først en gulashsuppe, så kylling med grøntsager, ris og kartofler og til sidst pandekager. Mmmm.... Og til hele måltidet havde vi levende musik af tre musiker på violin, bas og hakkebræt. Det var virkelig hyggeligt.

Men så kom det allerbedste. En hel time i stedets pool! Hvis man var i tvivl om, hvor poolen lå, kunne man bare følge lyden af glade pigestemmer. Det var bare så skønt.

Men så var der ikke længere nogen kære mor. Vi var nødt til at køre videre i vor meget varme bus. Da vi kom her til Budapest var der 39°, så I kan måske forestille jer, hvordan vi havde det i bussen. Efter lidt kørende frem og tilbage fandt vi vort lejlighedshotel. Og hvilke lejligheder. Virkeligt lækkert sted. Pigerne bor 6 i hver lejlighed, så vi tror det bliver rigtigt hyggeligt. Her til aften har vi så været på pizzeria og genset Donau hyggelig aftenbelysning. Vi glæder os meget til at se lidt af Budapest. Det er på en helt anden måde en storby, end Bratislava var.

I morgen formiddag er der korprøve i den kirke, pigerne skal synge i morgen aften. Først skal de medvirke ved en kort messe og derefter synge koncert. Og der imellem regner vi med, at der kan blive lidt tid til shopping og sightseeing. Men det må I læse om i morgen.

Dag 7: Den sidste koncert

I aften var sidste koncert på mange måder...

Så nåede vi til turens sidste koncert. Men før det var der korprøve. Allerede kl. 9 var der afgang til korprøve i kirken, hvor aftenens koncert skulle afholde. Imens Lone, Mogens, Laura og pigerne var til hende i kirken, fik tanterne ordnet en masse praktiske ting. Da vi mødtes igen lige før middag så alle trætte

men tilfredse ud. Alle fik lidt penge til selv at købe sig frokost og så tog vi af sted. Der stod nemlig mulighed for shopping på programmet. Og det var pigerne ikke sene til at sige ja tak til. Der blev handlet til den store guldmedalje. Jeg er sikker på, at der sidder flere familiemedlemmer

Den sidste koncert

hjemme i Danmark, der kan glæde sig til eftermiddagens resultat. Der var også mange piger, der kom hjem med fine ting til dem selv. Der blev købt mange søde kjoler, bluser og andet.

I dag holdt vi tvungen siesta i lejlighederne. Men der så ikke ud til at der var nogle piger, der var utilfredse med det. Tanterne gik en runde i alle lejlighederne. Pigerne har det hyggeligt sammen. De skal bl.a. lave lidt at spise sammen, ligesom de selv er nødt til at vaske op. Det går nu meget godt. Kl. 18 mødtes vi igen for at gå hen til kirken. Det er så heldigt, at den kirke, hvor koncerten skulle finde sted, ligger kun 800 m. fra hotellet. Så transporten foregik ved hjælp af apostlehestene. Det tog ikke mange minutter.

Først sang pigerne ved en kort messe i kirken. Det var meget spændende at deltage i messen, der var katolsk. Vi forstod ikke noget af det, der blev sagt i messen, eftersom det foregik på ungarsk, men der var ting, vi kunne genkende. Der var en fantastisk akustik i kirken. Ved messen stod pigerne på orgelpulpitret. Det betød at man blev helt overvældet af sangen, når man sad længst op i kirken.

Lige så snart postludiet havde lydt, gjorde pigerne sig klare til koncert. Dvs. de skulle lige nå at drikke den juice, som Pia så forudseende havde købt. Det var en god investering eftersom man let går kold efter en meget varm dag.

Så begyndte koncerten. I den overvældende akustik sang pigerne så publikum i bogstaveligste forstand fik tårer i øjnene. Begyndelsen af koncerten blev optaget af en ungarsk tv-kanal. Det kommer vist i tv her på mandag. Alle tilhørere fik den ene vidunderlige sang efter den anden. Lone præsenterede programmet på engelsk, men der var mange, der ikke forstod. Derfor rejste sig en kvinde, der tilbød sig at oversætte. Det viste sig at denne ungarske kvinde havde boet 20 år i Skåne og også virket som præst i Den Svenske Kirke. Det var meget sjovt at snakke lidt med hende bagefter.

Men der var nu ikke kun publikum, der fik tårer i øjnene. For nogle af pigerne var dette ikke kun turens sidste koncert. Det var i det hele taget deres sidste pigekorskoncert. Det betød at der trillede en del tårer ned af pigernes kinder både under koncerten (særligt under "I Danmark er jeg født") og også bagefter. Og som det er med tårer: De smitter, så der blev fældet en del af dem i den lune sommeraften.

Men tårerne blev tørret. Vi gik den korte vej tilbage til hotellet, fik skiftet tøj og så var der tid til aftensmad. I aften spiste vi på en restaurant lige ved siden af hotellet. Og det viste sig at være et rigtigt godt valg. Ikke kun fordi nogle rigtigt godt kunne lide deres pizza, men også fordi restauranten måske ikke havde helt så stor en kapacitet. I hvert fald kom de uheldigste piger til at vente i 1½ time på deres pizzaer. Og det er virkelig lang tid, når man har været i gang en hel dag med en lang korprøve, powershopping og så en koncert om aftenen. Derfor gik pigerne hjem sådan lidt efter lidt.

Nu er pigerne forhåbentligt gået til ro. For i morgen venter endnu en dag, hvor vi skal sige farvel til Julie, Anne og Sigrid. De bliver hentede af deres familier og skal ikke med hjem til Danmark med os andre. Men før vi siger farvel til dem skal vi både se slot og fiskebastion, bade og i cirkusz. Så det skal nok blive en god dag igen.

Dag 8: Stur, stur nummer

I dag var det pigernes tur til at blive underholdt

Og det er vi alle blevet hele dagen. Vi har haft en skøn dag med mange rigtigt gode oplevelser.

Vi begyndte dagen med at køre over til Pest, på den anden side af Donau. Vi ville nemlig gerne op og se

udsigten fra Fiskerbastionen. Og den var helt fantastisk. Vi fik en halv time før vi skulle køre

videre. Vi ville nemlig gerne til et indkøbscenter, så de sidste gaver kunne blive købt. For vi vidste allerede fra morgenstunden af, at der ikke ville blive tid til det om eftermiddagen.

For den skulle først bruges i Széchenyi-badene. Det er et af Budapests mange kurbade. Det bestod af tre udendørs bassiner. Den første med masser af bobler og en strøm, der førte os rundt i en hvirvlende fart. Vandet i den var 30°. Den næste bassin var lidt koldere, og der kunne man svømme. Vandet i den tredje var 38° med vandstråler, der gav den dejligste rygmassage. Der var også adskillige bassiner indenfor. I Nogle af dem var der tilsat forskellige salte og mineraler, så vandet havde forskellige farver og duftede på forskellig måde. Der var også stor forskel på vandets temperatur - mellem 14° og 40°, så der var lidt for enhver smag. Som I nok kan forstå, blev eftermiddagen nydt til den store guldmedalje.

Kl. 16.30 mødtes vi alle udenfor badet for at gå i cirkus. Den lå på den anden siden af gaden, så det var nemt nok. Det var den Ungarske Statscirkus. Forestillingen varede godt 2 timer + pause. Og den var rigtigt god. Der var en klovn, der bandt det hele sammen. Og han var dygtig. Først involverede han nogle små børn. Og lidt senere nogle voksne. Og til vor store fornøjelse blev Mogens valgt som den ene af dem. Han skulle slå på gong-gong. Og det klarede han ikke ret godt, ham Mogens. Derfor blev hans kølle skiftet ud med en lidt større - hvorpå han væltede hele gong-gongen med sit slag. Og alle skreg af grin. Det var virkelig morsomt. Resten af forestillingen var også god. Bl.a. var der løver, hvilket vi jo ikke er vant til i Danmark. Der var også dygtige ryttere og akrobater.

Pigerne bliver "støvet af" af forestillingens klovn

Så gik turen tilbage til hotellet. Vi følte os alle godt brugte og nogle var næsten klare til at gå op på værelserne. Men vi skulle jo have aftensmad. Vi endte på en restaurant med serbiske specialiteter. Det smagte fantastisk. Og pigerne nåede både at synge "Las Amarillas" og skrive postkort til alle sponsorer og fonde, der har gjort vores rejse mulige, ved at støtte os økonomisk. Og efter den dejlige mad kunne vi lidt igen. Derfor sluttede vi dagen af med en flot forestilling som nogle af pigerne havde sat sammen. Vi vidste ikke rigtigt, hvor vi skulle være, så vi endte med at sidde i passagen lige udenfor hotellet.

Også det var underholdning på højt niveau. Sara gjorde det så godt som toastmaster, at der kom nogle mennesker forbi og sagde til hende: Are you the boss? Could you sing "Happy Birthday" for my friend. Så det gjorde koret. De sang fødselsdagsang for den ukendte mand - og han smilede og så meget glad ud.

Udover det fik vi bl.a. lov til at høre "Lone Grislinge og hendes svinekor", The farmsisters og en smagsprøve på den afrikanske sang, som Anne og Frederikke har lært af det sydafrikanske børnekor i Bratislava. Det var alle tiders afslutning på en skøn dag.

Dag 9 og 10: Tre piger efterladt

Torsdag morgen begyndte vor hjemrejse. Og vi blev nødt til at efterlade Anne, Julie og Sigrid.

Så begyndte vi at køre nordpå igen. Vi fik en tidlig

morgen eftersom vi gerne ville af sted kl. 9.

Eftersom bussen ikke kunne køre helt hen til

hotellet, blev vi nødt til at gå lidt. Og bussen skulle pakkes på en meget trafikeret gade midt i Budapest. Men det gik og vi kom af sted.

Det blev dog uden Anne, Julie og Sigrid. Ikke fordi vi ikke ville have dem med. Det ville vi meget gerne. Det var heller ikke fordi, der var sket noget, men simpelt hen fordi deres familier kom og hentede dem i Budapest for der at fortsætte deres ferie. (Vi fik senere en sms fra Sigrid, hvor hun fortalte at de var på vej til vores kurbad. Det syntes vi var meget uretfærdigt.) Det var dejligt at sætte sig ind i en bus med aircondition eftersom det allerede var et godt stykke over 30°. De første timer i bussen var meget stille. Ved middagstid holdt vi ind på en rastepads, hvor vi fik spist lidt brød og pålæg. Derefter begyndte vi lige så stille at vågne op og efter endnu et stykke tid i bussen og en dvd, gik snakken og sangen lystigt igen. Man kunne måske forledes til at tro, at der ikke sker så meget i en bus, når man "bare" sidder. Men det er ikke korrekt. Nogle piger fik lært en ny sang,

"I Danmark er jeg født" - hjemme igen

andre "piger" fik sat hår i en kunstfærdig frisure, der blev tegnet, der blev læst og der blev snakket.

Ved 19-tiden var vi endeligt nået til Freital, hvor vi skulle overnatte. Og denne gang gik indtjekningen meget smertefrit. Alt lå parat på forhånd. For første gang havde hotellet faktisk brugt den indkvarteringsliste, vi havde sendt på forhånd, og der skulle slet ikke udfyldes noget som helst. Skønt!!! Vi var ret sultne på det tidspunkt og vi fandt derfor frem til en Sub-way, hvor de (med sved på panden) sørgede for at vi alle 32 fik noget at spise. Da vi kom tilbage til hotellet (nogle gik en "genvej") fik vi lov til at låne et mødelokale, hvor vi kunne hygge lidt sammen. Pigerne syntes det skulle være pyamas-hygge, så det blev det. Vi blev underholdt med skønsang fra Julie, Sara og Cille og vi fik også lov til at høre "svinekorets" ungdomsafdeling "kor-muh". Og så havde tanterne bestemt, at nu var det pigernes tur til at blive underholdt af dem. Så vi inviterede til cirkus, hvor man bl.a. kunne opleve en fodjonglerende Lone, Mogens som både tryllende danser og fantastisk jonglør – og sidst men ikke mindst – Willy som modig løvedomptør med 4 meget farlige tanteløver.

Derefter sagde vi godnat og da Mogens og Lone gik rundt og sang godnatsang, lå de fleste piger allerede.

Fredag morgen kom vi af sted allerede kl. 8.30. Chauffør Per havde fortalt at han ville køre udenom Hamburg i stedet for igennem byen, for at undgå alt for meget trafik (Og det viste sig at være et godt valg. Vi fik vidt at der på et tidspunkt var 28 km kø i Hamburg) Også denne morgen var der ret stille i bussen til at begynde med. Med få pauser kørte og kørte og kørte vi. Hen ad formiddagen begyndte vi at vågne lidt op. Også denne dag blev der sunget, flettet hår, snakket og hygget. Og vi fik set hele to dvd'er. Og så, pludseligt, sagde Per: *Så er vi i Danmark om 5 minutter.*

Lige udenfor Esbjerg skete det så. Det begyndte at regne! Og der var kun 19° - for første gang (i hvert fald mens airconditionen i bussen har virket) var der varmere i bussen end udenfor. Det var ikke kun himlen, der fældede tårer. Også inde i bussen begyndte de at trille på Sara og Rikke, de to piger, hvis lange korkarriere nu for alvor er over. I hvert fald som sangere i Konservatoriets Pigechor. Forhåbentligt fortsætter de i andre kor, hvor de så end må ende. Lone holdt tale og takkede pigerne, for deres flotte indsats, tanterne, Mogens og Laura og ikke mindst Per, der har kørt og sikkert både sydpå og hjem igen.

Da vi kom til konservatoriet stod der forældre og søskende og ventede med paraplyer og Dannebrog. Det så meget festligt ud. Og så blev der krammet til den store guldmedalje. Det var et dejligt gensyn med vore familier.

Da vi havde fået alt ud af bussen skulle der siges tak og farvel. Og traditionen tro fik de to afgangspiger lov til at vælge sang. Og også de var tro mod korets tradition og valgte "I Danmark er jeg født". Den blev sunget smukt i silende regn og med tårerne trillende ned ad kinderne på flere, end Rikke og Sara. Lone sagde igen mange tak for en flot indsats til pigerne. Og så skulle der

krammes igen. Denne gang var det os, de rejsende, der skulle sig tak og farvel og ønske hinanden god sommerferie.

En dejlig rejse er til ende. Vi har kørt ca. 3524 km i Europa, gennem Danmark, Tyskland, Tjekkiet, Slovakiet, Ungarn og så samme vej tilbage igen. Vi har sunget, hygget, arbejdet hårdt, spist godt (næsten hele tiden), leet, grædt og haft det alle tiders.

Tak til alle jer piger. I har været alle tiders at være på tur sammen med. I har virkelig holdt humøret højt også når temperaturen har været høj og maven tom. Det har været skønt at rejse sammen med jer.